

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ

บ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรืออำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร¹

Factors Affecting the operational Effectiveness of Sufficiency Economy

Villages Model of Ban Don Klong, Village No. 7, 8, Nong Ruea Subdistrict,

Mueang District Yasothon, Yasothon Province

บุญธรรมี ตั้งเกษมมิตร²

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสำเร็จของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ บ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ บ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร การศึกษานี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร จำนวน 153 ราย ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานและรายงานผลด้วยสถิติเชิงอนุมาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบบ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.48 มีอายุตั้งแต่ 41 – 60 ปี ร้อยละ 46.41 ระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 62.10 รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.90 ระยะเวลาการเข้าอาศัยอยู่ในหมู่บ้านมากกว่า 10 ปี ร้อยละ 100 และรอบปีที่ผ่านมาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 10 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 92.81

ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ ภาพรวมอยู่ในระดับโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 เรียงตามลำดับคือ ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ด้านดำเนินการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 รองลงมา ด้านการตัดสินใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 และด้านรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ตามลำดับ

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระเรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบบ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรืออำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

² นักศึกษาระดับปริญญาโท โครงการทวิปริญญาโทหลักสูตรทวิปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ บ้านดอนคลอง หมู่ที่ 7 8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ฯ ภาพรวมอยู่ในระดับโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 เรียงตามลำดับคืออันดับแรกคือ ด้านการปรับเปลี่ยน/การพัฒนา และด้านประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ด้านความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และด้านการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบบ้านดอนคลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ บ้านดอนคลอง หมู่ที่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ บ้านดอนคลอง หมู่ที่ 7, 8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ บ้านดอนคลอง หมู่ที่ 7, 8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Abstract

This study has a purpose : 1) To study the success of the Sufficiency Economy Village. Ban Don Klong Moo 7, 8, Nong Rua Subdistrict, Mueang Yasothon District, Yasothon Province 2) to study factors affecting the effectiveness of the Sufficiency Economy Village. Don Klong Village, Village No. 7, 8, Nong Rua Subdistrict, Mueang Yasothon District, Yasothon Province. This study was a quantitative research. Exploratory study method was used.

The questionnaire was used as a tool for collecting data. The sample group was 153 people living in Don Klong village, Moo 7, 8, Nong Ruea Subdistrict, Mueang Yasothon District, Yasothon Province. Descriptive statistics were used to analyze the data: percentage, mean, standard deviation. Test hypotheses and report results with inferential statistics. Analyze the participation relationship with the effectiveness of the sufficiency economy model village of Ban Don Klong Moo 7, 8, Nong Rua Subdistrict, Mueang Yasothon District, Yasothon Province by using Pearson's correlation coefficient..

The study found that most of the respondents were female, 59.48% aged between 41 - 60 years, 46.41% with elementary school education, 62.10% income less than 15,000 baht, representing 73.90%,

period of residence. In the village for more than 10 years, 100 percent, and in the past year, most of the respondents had participated in activities 10 times or more, representing 92.81 percent.

The analysis of the level of participation in the development of the Sufficiency Economy Village The overall picture is at the overall level at the highest level. with an average of 4.89, respectively: Participation in evaluation action side at the highest level with an average of 4.91, followed by decision-making mean equal to 4.89 and benefit side at the highest level with an average of 4.87, respectively.

The results of the analysis of the effectiveness level of village development of Sufficiency Economy, Ban Don Klong Village, Village No. 7, 8, Nong Ruea Subdistrict, Mueang Yasothon District, Yasothon Province, the overall level was at the highest level overall. with an average of 4.74, respectively, is the first Modification/Development and efficiency with an average of 4.76 in terms of satisfaction with an average of 4.73 and production The mean was 4.72, respectively.

hypothesis test results The relationship between participation and effectiveness of the sufficiency economy village of Ban Don Klong Moo 7, 8, Nong Rua Sub-district, Mueang Yasothon District, Yasothon Province by using Pearson's correlation coefficient. The study found that The relationship between participation and effectiveness in the model village development of Ban Don Klong, Village No. 7, 8, Nong Rua Sub-district, Muang Yasothon District, Yasothon Province was related to the model village development effectiveness of Ban Don Klong Village, Village No. 7. , 8 Nong Ruea Sub-district, Mueang Yasothon District, Yasothon Province, with moderate relationship. Statistically significant at the 0.01 level.

hypothesis test results Factors affecting the development effectiveness of sufficiency economy model villages, Ban Don Klong Village, Village No. 7, 8, Nong Ruea Sub-district, Mueang Yasothon District, Yasothon Province, using multi-knowledge regression analysis, namely people's participation in 4 aspects: having participate in decision making Participation in operations Participation in receiving benefits and participation in the evaluation Statistically significant at the 0.01 level.

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นหนึ่งในแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้พระราชทานเป็นปรัชญาในการดำรงชีวิตให้กับประชาชนได้นำมาปรับใช้เป็นแนวทางของการดำเนินชีวิตด้วยการยึดหลักความพอเหมาะพอดีซึ่งเป็นพื้นฐานของการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง มีเหตุมีผลและความไม่ประมาท ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงถือปฏิบัติด้วยพระองค์เอง ดำรงชีวิตให้เป็นแบบอย่าง เป็นแนวการปฏิบัติของประชาชนโดยทั่วไป เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ใช้ปรัชญาที่บ่งบอกถึงการมีวิถีชีวิตและพฤติกรรมของการใช้ชีวิตประชาชน เริ่มตั้งแต่ครัวเรือน สังคม ไปจนถึงระดับประเทศ เป็นพื้นฐาน

เป็นในการปฏิบัติตามแนวทางการปฏิบัติตนของวิถีชีวิตประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับในครัวเรือน ระดับหมู่บ้าน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมทั้งการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี ส่งเสริมการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมความสามัคคีของประชาชน ที่จะเสริมสร้างความสามัคคีของหมู่บ้านและ ส่งเสริมและพัฒนาความมั่นคง และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของหมู่บ้าน ผู้นำหมู่บ้าน องค์กรหมู่บ้านและเครือข่ายขององค์กรหมู่บ้าน บริหารจัดการให้หมู่บ้านเข้มแข็ง ในขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ พัฒนาหมู่บ้าน โดยยึดหลักความพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็ง ได้นำความรู้ คุณธรรม มาใช้เพื่อให้หมู่บ้านมีวิถีการพัฒนาหมู่บ้านที่น้อมนำแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง เป็นหลักในการสร้างหมู่บ้านสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน อยู่อย่างพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกัน ใช้ความรู้ คุณธรรม คู่ชีวิต ส่งเสริมความพอเพียงในหมู่บ้านให้มีความเข้มแข็ง ส่งผลให้หมู่บ้านน้อมนำสู่เอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการทำงานเพื่อบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้กับประชาชนในหมู่บ้าน ซึ่งเรียกว่า โครงการการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ โดยเน้นให้ประชาชน เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเสริมสร้างหมู่บ้านให้เข้มแข็ง โดยในการดำเนินงาน โครงการดังกล่าว ส่งผลทำให้ ปัจจุบันมีหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการ ที่สามารถใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาหมู่บ้านได้หลายแห่ง บ้านดอนกลอง หมู่ที่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร เป็นอีกหมู่บ้านหนึ่งที่มีความสำเร็จในการดำเนินงาน จนได้รับการยกย่องให้เป็นหมู่บ้านต้นแบบด้วย จึงต้องการที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่ต่อ ประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯบ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร เพื่อนำไปพัฒนาหมู่บ้านฯให้กับหมู่บ้านอื่น ได้มีผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

คำถามในการวิจัย

ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ บ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำเร็จของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ บ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ บ้านดอนกลอง หมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

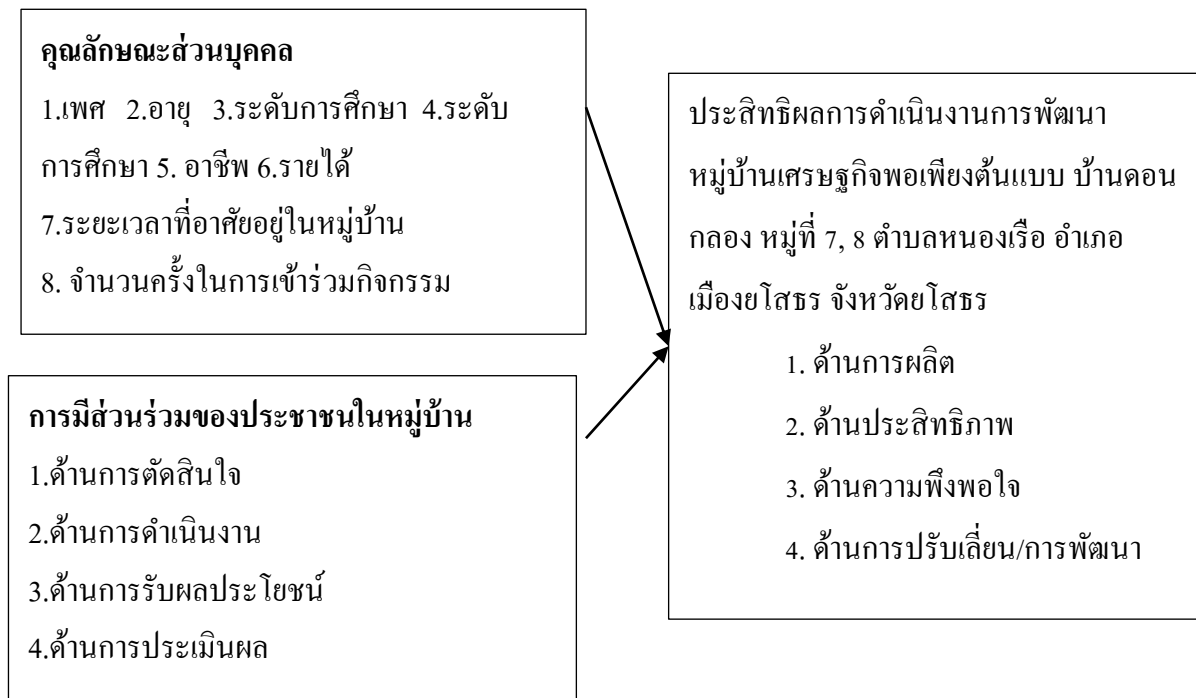
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ต้นแบบบ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้

ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นำมาเป็นแนวทางในการทำวิจัย โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎี ในการศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับประสิทธิผล
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย
- 2.7 สรุปผล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ บ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร มีวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร คือ คราวเรือนในพื้นที่บ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ซึ่งมีจำนวน 249 ครัวเรือน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ คราวเรือนในพื้นที่บ้านดอนกลอง หมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร คัดสรรส่วนโดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane (1970) กำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ด้วยค่าความคลาดเคลื่อน 0.05 เมื่อแทนค่าในสูตรของ Taro Yamane แล้วได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 153 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย การศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ประกอบไปด้วย 2 ปัจจัย

1) ปัจจัยส่วนบุคคล แบ่งออกเป็น 7 ข้อ

- 1.1) เพศ
- 1.2) อายุ
- 1.3) ระดับการศึกษา
- 1.4) อาชีพ
- 1.5) รายได้
- 1.6) ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
- 1.7) จำนวนครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรม

2) ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้าน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน

- 2.1) ด้านตัดสินใจ
- 2.2) ด้านดำเนินงาน
- 2.3) ด้านรับผลประโยชน์
- 2.4) ด้านประเมินผล

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

1) ประสิทธิภาพการดำเนินงานการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯบ้านดอนกลอง หมู่ที่ 7 8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร แบ่งออกเป็น 4 ด้าน

- 1.1) ด้านการผลิต
- 1.2) ด้านประสิทธิภาพ
- 1.3) ด้านความพึงพอใจ
- 1.4) ด้านการปรับเปลี่ยน/การพัฒนา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวความคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง นำมาสู่การสร้างกรอบแนวคิด และสร้างแบบสอบถามให้เหมาะสมกับการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ที่ได้รับต่อเดือน และระยะเวลาการอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 การมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ฯ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน จำนวน 24 ข้อ

ส่วนที่ 3 ประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบสอบถาม ปลายปิดที่วัดระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรืออื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ บ้านคอนกลาง หมู่ที่ 7, 8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ได้ดียิ่งขึ้น

โดยแบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 แต่ละข้อคำถาม ได้ออกแบบสอบถามแบบมาตรา ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามรูปแบบของ Likert's Scale

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบและมีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistics Package for Social Sciences) เพื่อหาค่าสถิติและวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1) วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย

1.1) การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน จำนวนครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรม

1.2) วิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ บ้านคอนกลาง หมู่ที่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

การวัดระดับตัวแปรพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนผู้ตอบแบบประเมิน แล้วนำค่าเฉลี่ยดังกล่าวมาแปลผลกับระดับของคะแนนที่ได้จากการหาจำนวนชั้นที่เท่า ๆ กัน โดยการนำค่าคะแนนคำถามที่สูงที่สุดในแบบประเมินลบกับค่าคะแนนที่น้อยที่สุดในแบบประเมิน และนำมาหารด้วยจำนวนชั้น

จากนั้นแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545, หน้า 27) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 จัดอยู่ในกลุ่มระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 จัดอยู่ในกลุ่มระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 จัดอยู่ในกลุ่มระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 จัดอยู่ในกลุ่มระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 จัดอยู่ในกลุ่มระดับน้อยที่สุด

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน ประกอบด้วย

2.1) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจะต้องมีค่า r ไม่เกิน 0.75

การแปลค่าความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ค่าสัมประสิทธิ์ 0.01 – 0.20 หมายถึง มีความสัมพันธ์ต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์ 0.21 – 0.40 หมายถึง มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์ 0.41 – 0.60 หมายถึง มีความสัมพันธ์ปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์ 0.61 – 0.80 หมายถึง มีความสัมพันธ์สูง

ค่าสัมประสิทธิ์ 0.81 – 0.99 หมายถึง มีความสัมพันธ์สูงมาก

2.2) การวิเคราะห์ปัจจัยของการมีส่วนร่วมส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานกิจกรรมในการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ฯ โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แสดงรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยของการมีส่วนร่วมส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ฯ สรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.48 มีอายุตั้งแต่ 41 – 60 ปี ร้อยละ 46.41 ระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 62.10 รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.90 ระยะเวลาการเข้าอาศัยอยู่ในหมู่บ้านมากกว่า 10 ปี ร้อยละ 100 และรอบปีที่ผ่านมาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 10 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 92.81 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ ภาพรวมอยู่ในระดับโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 เรียงตามลำดับคือ ด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ด้านดำเนินการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 รองลงมา ด้านการตัดสินใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 และด้านรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ บ้านดอนกลอง หมู่ที่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ฯ ภาพรวมอยู่ในระดับโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 เรียงตามลำดับคืออันดับแรกคือ ด้านการปรับเปลี่ยน/การพัฒนา และด้านประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ด้านความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และด้านการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72ตามลำดับ

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมกับประสิทธิผลการดำเนินงานการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบบ้านดอนกลองหมู่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วม

ร่วมกับประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ บ้านคอนกลาง หมู่ที่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ บ้านคอนกลาง หมู่ที่ 7, 8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ บ้านคอนกลาง หมู่ที่ 7, 8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ บ้านคอนกลาง หมู่ที่ 7, 8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรกำหนดนโยบายด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล กระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนติดตามผลการดำเนินงานของการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ บ้านคอนกลาง หมู่ที่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

2. ควรกำหนดนโยบายด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯบ้านคอนกลาง หมู่ที่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสออกมามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

3. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในหมู่บ้านได้มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมต่างๆ ในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯบ้านคอนกลาง หมู่ที่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

4. จัดให้มีโครงการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯบ้านคอน

5. ควรศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้าน ให้ครบทุกกิจกรรมในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ บ้านคอนกลาง หมู่ที่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาพัฒนาภาพรวมของการมีส่วนร่วมในหมู่บ้านคอนกลาง หมู่ที่ 7,8 ตำบลหนองเรือ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการติดตามดูผลงานและสภาพปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

บรรณานุกรม

กัญญ์ลักษณ์ สิทธิจันทร์ (2554) รายงานการวิจัยแบบสมบูรณความสำเร็จในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีศึกษาหมู่บ้านบ้านคอนมัน อำเภอกันทรวิชัยจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ร.ม. (การปกครองท้องถิ่น).ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จินตนา สุจจันท์. (2549). การศึกษาและการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.

จิราภรณ์ ศรีคำ. (2547).การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนจิรวิทย์ ระดับประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จริญญา จันทรทรวง. (2555). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสงใหญ่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี. ในวิทยานิพนธ์

รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

จำรัส โคตะยนต์. (2553). ความสำเร็จในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง “อยู่เย็น เป็นสุข”: กรณีศึกษาหมู่บ้านก้างปลา ตำบลหนองไผ่ อำเภอนวบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด.วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครอง ส่วนท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ณัฐพงษ์ ทองภักดี. (2550). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง:ความเป็นมาและความหมายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการบริหารการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ทรงวุฒิ เรืองวาทศิลป์. (2550). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาใน พื้นที่บริการของโรงเรียนล้อมแรดวิทยา อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธงชัย สันติวงศ์ (2535). องค์การและการบริหาร.พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

นิคม ผัดแสน.(2540). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ โรงเรียนประถมศึกษาต่อการพัฒนาการศึกษาของกลุ่มโรงเรียนอุดรศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่. กศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย.

พีระ พรนวม. (2544). สรีทธาต่อหลักการการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดส ักงานการประถมศึกษา อำเภอแม่ทา จังหวัดล าพูน. (วิทยานิพนธ์การบริหาร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พระมหาประกาศิต สิริเมโธ (ฐิติปสิทธิกร). 2556. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้านบ้านคลองใหม่อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2553). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม : ประชาชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและราชการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.

วิทยา ด้านธำรงกุล (2546) การบริหาร/วิทยา ด้านธำรงกุล พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ:เชิรด์เวฟ เอ็ดดูเคชัน.

วิศาล ทำสวน (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเป็นหมู่บ้านต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

ศุภนุช ตรีเนตร. (2557). ความสำเร็จในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงฯ: กรณีศึกษาหมู่บ้านวังแสงใต้ ตำบลวังแสง อำเภอนชนบท จังหวัดขอนแก่น. ในวิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สัญญา เคนาภูมิ. (2551). "ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนใน 4 จังหวัดชายแดนลุ่มน้ำโขง." วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2542). รายงานการวิจัยการศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน...กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

Arnstein, Sherry R. (1969, July). "A Ladder of Citizen Participation," *Journal of the American Planning Association*. 35(4) : 216-224.

Berkley. 1975. *The Craft of Public Administration*. Boston : Allyn and Bacon.

Cohen , J. M., & Uphoff, N. T. (1981). *Rural Development Participation : Concept and Measures for Project Design Implementation and Evaluation*. Ithaca, NY: Rural Development Committee Center for InternationalStudies, Cornell University. United Nation Organization. (1981).

Fiedler, F.E.(1967) . *A Theory of Leadership Effectiveness*. New York : McGraw – Hill.

Gibson, J.H., John, M.I. & James H.D. (1982). *Orgionizations : Behavior structure andProcesses*. (4th ed.), Austin, TX : Business Publications.

Hoy, Wayne. K and Cecil G. Miskel. (1991). *Educational Administration : Theory Research and Practice*: 4 thed. New York : Harper Collins.

Price, J. L. 1963. "Organizational Effectiveness: An Inventory of Propositions". *Journal of Marketing*, 16 (5): 41-50